

هنر ایرانی - اسلامی در معماری دینی کرانه‌های جنوب شرقی چین

محمد یاری و زینب فیض

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه بوعلی سینا

Mohammad.yari22@yahoo.com

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد باستان شناسی تربیت مدرس تهران

Zeinab.feiz@yahoo.com

چکیده

خلق فضاهای معماری دینی مبتنی بر ساختارهای فرهنگی و اجتماعی جدید در کرانه‌های جنوب شرقی چین در سده‌های نخستین هجرت همزمان با ورود اولین بازرگانان مسلمان از طریق دریا به این منطقه صورت گرفت. و بر اساس نیازهای دینی، بناها و اماکن مذهبی با تلفیق سبک‌های ایرانی - عراقی و معماری بومی در شهرهای ساحلی چین ساخته شد. که با سبک‌های معماری اسلامی که از طریق جاده ابریشم وارد چین شده بودند متفاوت بود. به صورت کلی در بناهای اسلامی کرانه‌های جنوب شرقی نه تنها در پلانهای بیرونی و درونی بنا، بلکه در آرایه‌های معماری نیز بهره‌گیری از عناصر معماری و تزئینی ایرانی - اسلامی دیده می‌شود.

واژه‌های کلیدی: چین، کرانه‌های جنوب شرقی، معماری دینی، معماری ایرانی - اسلامی

Mohammad Yari¹ and Zeinab Feiz²

¹.M.A student of Archaeology, university of Bu-Ali sina

². M.A student of Archaeology, university of Tarbitmodares

Abstract

The creation of the religious architectural spaces based on the new social and historical structures in the southeastern shores of China was concomitant with the arrival of Muslim tradesmen to this region through sea. Religious buildings and structures were made according to the religious needs through the combination with the Iranian- Iraqi methods and the native architecture in the coastline cities of China, which were different from the Islamic architecture methods entered to China via the Silk Road. On the whole, in the Islamic buildings of southeastern shorelines the use of Iranian - Islamic architectural and decorative element can be observed not only in the outward and inward plans of the building but also in the decorations of architecture.